

+ 24 december 2017
M 4e zondag van de Advent, jaar B
PAXLk. 1,26-38

OPENINGSTEKST

Dauwt, hemelen, uit den hoge;
wolken, laat als een regen de Gerechte neerdalen;
aarde, open u om de Verlosser voort te brengen.

INLEIDEND WOORDJE

Met de woorden *Dauwt, hemelen, uit den hoge* – de tekst van het bekende *Rorate caeli desuper* – bereiden we ons speciaal voor op de Komst van de Verlosser. Die komst wordt vergeleken met de dauw of met een regen die zachtjes uit de hemel valt. Geen stortregen die de aarde wegspoelt maar een milde motregen die de grond doordrenkt. Christus komt inderdaad niet met een geweld dat alles op aarde wegvaagt. Zijn Komst twee duizend jaar geleden gaan we vanavond vieren. Maar Hij wil ook nu naar ons komen. Vandaar dat we ook de aansporing horen: *Open u om de Verlosser voort te brengen*. Wij worden aangespoord ons hart te openen zodat de Verlosser ook in ons hart geboren kan worden en wij Hem kunnen voortbrengen.

In de Adventstijd worden we speciaal aangespoord ons voor te bereiden op de Komst van de Verlosser door ons hart voor Hem te openen. Omdat wij beseffen dat we hierin te kort schieten, belijden we nu onze zonden, bekeren we ons tot God om de heilige Eucharistie goed te kunnen vieren.

+ Veelgeliefden,

In het evangelie van Kerstmis horen we hoe Maria en Jozef op zoek zijn naar onderdak. Maar in de herberg was geen plaats voor hen. Uiteindelijk vonden zij een stal met een kribbe waarin de Verlosser zijn eerste woonplaats heeft gevonden.

In onze tijd zijn er vele mensen op zoek naar een onderdak. Een dak boven ons hoofd behoort tot de eerste levensbehoeften. Dat dak is veel meer dan wat wij materieel onder een dak verstaan. De meeste hebben wel een materieel dak boven hun hoofd, maar geen plaats waar ze thuis zijn, waar ze zichzelf kunnen en mogen zijn.

In de herberg was geen plaats voor Hem. In de herberg is nog steeds geen plaats voor Hem. Hij, de Zoon van God, vond twee duizend jaar geleden alleen een kribbe. Duizend jaar daarvoor wilde koning David een grootse tempel voor Hem bouwen. We hoorden in de eerste lezing hoe David het een schandaal vond dat hijzelf in een paleis woonde en de Heer in een tent bivakkeerde. Het antwoord van God was toen wel erg duidelijk: David was niet in staat een echte woning voor God te bouwen. De plaats waar God woont is een plaats die niet door mensenhanden is opgetrokken. Ook al heeft de zoon van David een tempel gebouwd, uit de eerste lezing blijkt dat God helemaal niet zo blij is met een tempel, want God woont niet in een stenen gebouw.

Maar waar wil Hij dan wel wonen? In deze dagen voor Kerstmis willen we ons graag voorbereiden op zijn Komst, opdat Hij ook bij ons komt en blijft wonen. *In de herberg was geen plaats voor Hem.* In het drukke gewoel van de wereld is er inderdaad geen plaats voor God. In de herberg gaat men op in handeldrijven, verkoop, eten, drinken en materiele genoegens. Steeds meer mensen vieren Kerstmis in de herberg waar Hij niet geboren wordt. Kerstmis is dan teruggebracht tot een festijn voor smeulpapen. Bij de kribbe werd er ook gegeten en gedronken, maar gelukkig was Hijzelf daar ook aanwezig.

Maar waar neemt Hij dan wel zijn intrek? Dat horen we in het evangelie van vandaag (Lk. 1,26-38). God is bij ons komen wonen en Hij heeft zichzelf een tempel geschapen, een 'huis' waar Hij wil wonen, namelijk de schoot van Maria, en meer nog, haar hart. Want Maria heeft Jezus eerst in haar hart ontvangen door haar 'ja'-woord aan de engel, en daarna pas in haar schoot. Maria is de enige die Jezus in haar schoot heeft ontvangen, maar Hij kan wel in het hart van elke mens opnieuw geboren worden, mits de mens zijn 'ja'-woord wil uitspreken: *Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.*

God stond David niet toe een stenen tempel te bouwen, omdat Hij midden onder de mensen wilde verblijven. Zozeer wilde Hij onder ons wonen dat Hij mens werd. Twee duizend jaar geleden vond Hij een ideale woonplaats in het hart van Maria, maar Hij is blijven zoeken naar woonplaatsen. Zo zoek God nog steeds een onderkomen bij de mensen: namelijk in hun hart. Dat is de blijde boodschap van het Kerstfeest: ook in ons wil de Verlosser geboren worden in ons hart als wij plaats willen maken want *in de herberg was geen plaats voor Hem.*

Maken wij plaats voor Hem. Dat wens ik u allen toe: dat u plaats in uw hart wilt maken zodat hij geboren kan worden en het een echt zalig Kerstfeest wordt.